

KARIINA TŠURSIN Kehrast sõidab mootorrattal ümber maailma

Kolmapäev, 06.04.11

GERTRUD KALJUVEE Artiklid

KARIINA TŠURSIN teeb maailmale koos elukaaslase MARGUS SOOTLAGA 1000 päevaga ringi peale.

KARIINA TŠURSIN ja MARGUS SOOTLA Djiboutis, Assali järve ääres, mis on madalaim punkt Aafrikas – 155 meetrit allpool merepinda.

Kehrast pärit Kariina Tšursin ja tema elukaaslane Margus Sootla asusid mootorrattaga teele 2008. aastal, et sõita 1000 päevaga ümber maailma. Nüüdseks on nad teel olnud üle 900 päeva ja läbinud 45 riiki.

Kariina Tšursin on õppinud Kehra gümnaasiumis ning lõpetanud 2001. aastal Tallinna Prantsuse Lütseumi. Margus Sootla on pärit Tartu lähedalt Nõost.

Mõlemad õppisid Tartu Ülikoolis - Kariina Tšursin prantsuse keelt ja kirjandust, avalikke suhteid ja teabekorraldust ning konverentsitõlget, Margus Sootla fundamentaalfüüsikat.

Motomatkamisega erinevates riikides alustasid nad kaheksa aastat tagasi.

„Kui meediat uskuda, siis on maailm üks paganama ohtlik paik. Meie tahame teada saada, kuidas asjad mujal tegelikult on,“ räägib Kariina Tšursin, miks pikk teekond ette võeti.

Nad sõitsid läbi Euroopa, Ameerika, Okeania ja Aasia. Praegu on Aafrikas, kus viimane peatuspaik oli Mosambiik.

„Kui sõbrad-tuttavad kuulsid maailmareisi plaanist, olid reaktsioonid väga erinevad. Oli neid, kes arvasid, et väga lahe ettevõtmine. Mõni kurvastas, et läheme nii kauaks ära, või ei tahtnud hästi uskuda, et sellise grandioosse asja julgeme ette võtta,“ jutustab Kariina Tšursin.

„Ajaliselt oleme püsinud graafikus. Väga täpselt reisi ei planeerinud. Tuhat päeva oli ümmargune number. Ekspeditsiooni alguses mõtlesime, et ei jõua eesmärgini. Praegu pole välistatud, et läheb pikemaltki.“

Ta lisab, et mõningane planeerimine on vajalik, sest on piirkondi, mille puhul ajastus on kriitilise tähtsusega, nagu Alaska, kus talvel pole mootorrattaga midagi teha.

Mootorratturid on reisi jooksul ka marsruuti muutnud. Plaane sundisid ümber tegema rahutused Egiptuses ja kodusõda Liibüas. Tehniliste probleemide ning vihmahooaja tõttu jäid külastamata Venezuela, Guyanad ja Brasiilia Amazonase džungel.

Kariina Tšursin: „Sel päeval, kui me Kolumbiast nende riikide poole teele asusime, andis sajakonna kilomeetri pärast üks amortisaator otsad ja selle parandamiseks niisuguses kohas kulus terve kuu - ainus võimalus parandada oli saata amort USAsse ja sealt uuesti tagasi Kolumbiasse. Selleks ajaks oli juba plaanitud piirkonnas vihmahooaeg alanud ning paljud teed läbimatud.“

Ekstreemsusi maailmarändurid ei otsi, ehkki teele on jäänud riike, kuhu välisministeerium reisida ei soovita.

„Reeglina on hirmul suured silmad, kuid katsume asja mõistusega võtta ja päris kriisikolletesse ei tiku. Meie käest on küsitud, kas läheme seiklusi otsima. Ei, läheme sinna, kuhu peab või kus on huvitav, ja kui sellest sünnib seiklus, siis nii on.“

Ettevaatlikkusest hoolimata on reisi jooksul ette tulnud ka raskusi, nii terviseprobleeme kui tehnilisi rikkeid. Margus Sootlal tekkis Boliivia mägiplatool kõrgushaigus. Õnneks leidsid nad muidu inimtühjast paigast keemiatehase, kus oli arst.

Niisugustes olukordades on neil tekkinud tahtmine Eestisse tagasi tulla, aga seda on suudetud ületada. Vastukaaluks on nad saanud palju positiivseid kogemusi.

Kariina Tšursin: „Omaette moment oli mootorsõidukiga läbitava maailma kõrgeima tee vallutamine India Himaalajates, kui meie mootorratas hädavaevu edasi liikus ja ise piinlesime sealse hõredas õhus kokkukukkumise äärel. Ent vaated nii kõrgelt olid sedavõrd hingematvad, et kogu negatiivne pool justkui ununes.“

Pika teekonna jooksul on nad avastanud, et sihtkohad, mida liialt kiidetakse, valmistavad tavaliselt kõige suurema pettumuse kõrgele aetud ootuste või turistide suure arvu tõttu.

„Nendes ei teki ehedat emotsiooni,“ põhjendab Kariina Tšursin, kes on rohkem vaimustuses vähemtuntud riikidest nagu Boliivia, Ida-Timor ja Jeemen.

Rahaliselt on rändurid hakkama saanud annetuste toel. Nad lootsid leida sponsoreid, kuid majanduslikult keerulisel ajal ei ole see olnud kerge. Annetused on varsti otsakorral ja seiklejad peavad naasma kodumaale.

Lähedastega hoiavad Kariina Tšursin ja Margus Sootla kontakti, et nad ei muretseks: „Püüame tuttavatele helistada või e-kirju saata, kui pole saanud mitu päeva oma blogi täiendada. Internet on õnneks maailmas väga levinud ja meil on sülearvuti kaasas. See on töövahend, mille abil peame blogi.“

Blogi, kust saab teavet rändurite kohta ning lugeda läbitud teekonna päevikut koos piltide ja videosalvestustega, asub internetis aadressil www.yhelteljel.ee.

Tulevikuplaanid ei ole Kariina Tšursinil ja Margus Sootlal veel selged: „Oleme õppinud mitte liiga pikalt planeerima – nii maailm meie ümber kui ka meie sisemine maailm muutuvad pidevalt. Igal asjal oli, on ja tuleb oma aeg.“

Kommentaariid

LISA UUS

 Kirjuta kommentaar

Powered by [!JoomlaComment 3.26](http://www.joomlacomment.com/)